

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 4 Ιουνίου 2020

ΕΡΓΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ 2020**Το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου και ο ΝΕΟΝ παρουσιάζουν****Διονύσης Καβαλλιεράτος****Έκθεση *Αποπροσανατολισμένος χορός / Παραπλανημένος πλανήτης*****Επιμέλεια: Πολύνα Κοσμαδάκη, Ιστορικός τέχνης, Επιμελήτρια Μουσείου Μπενάκη****Ωδείο Ηρώδου του Αττικού, Αθήνα****5 Ιουνίου – 3 Ιουλίου 2020**

Ο Οργανισμός ΝΕΟΝ και το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου συνεργάζονται ξανά και παρουσιάζουν την πρώτη έκθεση για το καλοκαίρι 2020 στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού, από τις 5 Ιουνίου έως τις 3 Ιουλίου 2020.

Είναι η πρώτη φορά που ο χώρος του Ωδείου φιλοξενεί εικαστική έκθεση.

Η έκθεση *Αποπροσανατολισμένος χορός / Παραπλανημένος πλανήτης* είναι μια νέα ανάθεση του ΝΕΟΝ στον Διονύση Καβαλλιεράτο, για το πρόγραμμα **Έργο στην Πόλη 2020**. Η επιμέλεια είναι της Πολύνας Κοσμαδάκη, ιστορικού τέχνης και επιμελήτριας του Μουσείου Μπενάκη.

Με τη νέα συνεργασία με το Φεστιβάλ Αθηνών, ιδιαίτερα σε αυτή τη δύσκολη περίοδο που βιώνει η κοινωνία μας, ο ΝΕΟΝ φιλοδοξεί να συμβάλει στην επανεκκίνηση του Πολιτισμού και την επανασύνδεση με το κοινό και τους δημιουργούς. Για μια ακόμα φορά, ο ΝΕΟΝ συμπράττει με θεσμικούς φορείς πολιτισμού και ενεργοποιεί ιστορικούς χώρους σε δράσεις που συνδέουν δημιουργικά το αρχαιολογικό παρελθόν με τον σύγχρονο πολιτισμό.

Λόγω των ειδικών συνθηκών της πανδημίας, και με προτεραιότητα τη δημόσια υγεία και ασφάλεια, η έκθεση θα πραγματοποιηθεί ακολουθώντας τις οδηγίες των υγειονομικών αρχών για τήρηση αποστάσεων.

Ο Διονύσης Καβαλλιεράτος ασχολείται ουσιαστικά και συστηματικά με τη γλυπτική. Τα έργα του περιγράφουν έναν σκληρό και διαταραγμένο κόσμο αστείων συμβάσεων, θεατρικών παράλογων και αδιαφορίας, με δόσεις ειρωνείας και αυτοσαρκασμού.

Εδώ, με αφετηρία τις θρησκευτικές, σωματικές, κοινωνικο-πολιτικές συμπαράδηλώσεις του τελετουργικού κυκλικού χορού (ένα μοτίβο που συναντάται από τα προϊστορικά χρόνια), ο Καβαλλιεράτος μας μιλά για τη σημασία της κοινότητας, της συντροφικότητας, της φιλίας, του γέλιου, της χειρονομίας, της σωματικής έκφρασης.

Σκηνοθετημένο ως παρέμβαση στον εμβληματικό χώρο του Ωδείου Ηρώδου του Αττικού, η έκθεση *Αποπροσανατολισμένος χορός / Παραπλανημένος πλανήτης* είναι ένας κυκλικός χορός από γλυπτά που αναπτύσσεται πάνω στην κεντρική σκηνή σε διαφορετικά ύψη και κλίμακες. Πρόκειται για μια in situ εγκατάσταση 40 περίπου μορφών, κατασκευασμένων από διάφορα υλικά (χαλκό, πηλό, ρητίνη, καθρέφτη, ξύλο) για τα οποία υιοθετεί διαφορετικές εικαστικές «γλώσσες». Εικονογραφικά, τα γλυπτά του αποτελούν συναρμογές από στοιχεία διάφορων εποχών και πολιτισμών, από την προϊστορία και την αρχαιότητα, τη μοντέρνα τέχνη, το θέατρο, τη μαζική κουλτούρα, τη λαϊκή τέχνη. Χρησιμοποιεί στοιχεία και αντικείμενα (τη Σφίγγα, κυκλαδικά ειδώλια, ζώα, φρούτα, λαχανικά,

καθημερινά αντικείμενα) ως μέλη που συνθέτουν χαρακτήρες του δυτικού κόσμου, όπως ο περιπλανώμενος, ο σκλάβος, ο άστεγος, ο μεθύστακας, ενώ σε πολλά είναι έκδηλες και αυτοβιογραφικές αναφορές.

Με χιούμορ και κριτική διάθεση, ο Καβαλλιεράτος αξιοποιεί τις σύγχρονες και παραδοσιακές τεχνικές της γλυπτικής (πλάσιμο, συγκόλληση, χύτευση, λάξευση) για να ενώσει τα διαφορετικά μεταξύ τους μέλη, και να συνθέσει τις παράδοξες, αλλόκοτες φιγούρες του σε έναν *Αποπροσανατολισμένο χορό*.

Τα μέλη του αλλόκοτου αυτού χορού στον *Παραπλανημένο πλανήτη* μας λειτουργούν ως αναστοχασμός τόσο πάνω στην εργασία του καλλιτέχνη και τον ρόλο της τέχνης, όσο και πάνω στη σχέση του ατόμου με την πολιτική, την εξουσία, την ιστορία, την καθημερινότητα. Μέσα από την αμφισβήτηση και την ανατροπή στερεότυπων, το έργο λειτουργεί σαν καθρέφτης των φόβων, των προκαταλήψεων, των ενοχών, της ματαιοδοξίας του σύγχρονου κόσμου.

Ο *Χορός* του Διονύση Καβαλλιεράτου συνδέεται άμεσα με τους τύπους, τις τελετουργίες και την κινησιολογία του αρχαίου δράματος. Τα γλυπτά και ο τρόπος που δημιουργούνται σχέσεις μεταξύ τους -αλλά και με τον χώρο του θεάτρου και με το κοινό- αναφέρονται στην αρχέγονη παράδοση της τραγωδίας και, πιο συγκεκριμένα, στη δυναμική σχέση μεταξύ της ατομικότητας του ηθοποιού και της συλλογικής δράσης του Χορού.

Όπως σημειώνει η Διευθύντρια του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου **Κατερίνα Ευαγγελάτου**, «*Το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου συμπράττει φέτος με τον Οργανισμό Πολιτισμού και Ανάπτυξης ΝΕΟΝ, σε ένα τολμηρό εικαστικό και επιμελητικό εγχείρημα, που θέτει στο επίκεντρό του τη σύνδεση των παραστατικών τεχνών με την εικαστική δημιουργία και ταυτόχρονα αναδεικνύει με τρόπο εντελώς απρόσμενο για τον θεατή τον εμβληματικό χώρο του Ωδείου Ηρώδου Αττικού. Είμαστε ευτυχείς που, μέσα από αυτή την συνεργασία αιχμής, συμβάλλουμε στη συνομιλία της σύγχρονης ελληνικής εικαστικής δημιουργίας με το κοινό του Φεστιβάλ*».

Σύμφωνα με την Διευθύντρια του ΝΕΟΝ **Ελίνα Κουντούρη**, «*Η έβδομη ανάθεση για το Έργο στην Πόλη φέρνει την έκθεση του Διονύση Καβαλλιεράτου σε αυτό το -εδώ και χιλιάδες χρόνια- ορόσημο του δημόσιου χώρου της Αθήνας και συστήνει στον επισκέπτη μια περιπατητική εμπειρία που διασχίζει το ιστορικό κέντρο της πόλης μέχρι αυτό το κορυφαίο μνημείο για να συναντήσει τη σύγχρονη τέχνη. Είμαι πολύ χαρούμενη που συμβαίνει τώρα, στην επανεκκίνηση της κοινωνικότητας εν μέσω της πρωτόγνωρης συνθήκης της πανδημίας, για να μας δώσει τη δυνατότητα να επανασυνδεθούμε με την πόλη μας, να αναβιώσουμε τη σχέση του πολίτη με τη σύγχρονη τέχνη, να διατηρήσουμε ζωντανό τον διάλογο με τους δημιουργούς*».

Η επιμελήτρια της έκθεσης και ιστορικός τέχνης **Πολύνα Κοσμάδακη** αναφέρει, «*Με έναυσμα την εγκατάσταση στον χώρο του Ωδείου, η γλυπτική διαδικασία, σπουδή και τελετουργία, χορός και παιχνίδι, μετατρέπεται σε 'γλυπτική παράσταση'. Στη σκηνή του Ηρωδείου γίνεται δυνατή όχι μόνο η οπτική σχέση με το έργο από διάφορα σημεία θέασης εξ αποστάσεως, αλλά και η συμμετοχή σε αυτό μέσα από την παρουσία του κοινού στη σκηνή, ανάμεσα στα έργα. Ταυτόχρονα, ο διάλογος του κλασικού μνημείου και των χιουμοριστικών γλυπτών αξιοποιεί την ένταση των αντιθέσεων αλλά και των συναντήσεων ανάμεσα στα αρχαία ερείπια και τα σύγχρονα θραύσματα*».

Το περίφημο Ωδείο του Ηρώδη του Αττικού δεσπόζει στο δυτικό άκρο της Νότιας Κλιτύος της Ακρόπολης. Χτίστηκε τον 2ο αιώνα μ.Χ. προς τιμήν της γυναίκας του Ηρώδη, Ασπασίας Άννας Ρήγιλλα και χρησιμοποιήθηκε κυρίως για μουσικές εκδηλώσεις, φιλοξενώντας 5.000 θεατές. Το μνημείο αναστηλώθηκε την περίοδο 1952-1953 με μάρμαρο Διονύσου και από το 1957 χρησιμοποιείται για τη διεξαγωγή καλλιτεχνικών εκδηλώσεων (συναυλίες, παραστάσεις αρχαίου δράματος κ.τ.λ.). Είναι ο παλαιότερος και βασικότερος χώρος παραστάσεων του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου, στους πρόποδες της Ακρόπολης, και έχει φιλοξενήσει μερικά από τα μεγαλύτερα ονόματα της διεθνούς και εγχώριας καλλιτεχνικής σκηνής, μεταξύ αυτών τους Λουτσιάνο Παβαρότι, Φρανκ Σινάτρα, Νάνα Μούσχουρη, Λάιζα Μινέλι, Μαρία Κάλλας.

Με το πρόγραμμα **Έργο στην Πόλη**, σκοπός του ΝΕΟΝ είναι η παρουσίαση της σύγχρονης τέχνης σε δημόσιους, ιστορικούς ή αρχαιολογικούς χώρους, συμβάλλοντας στη διάδραση μεταξύ της τέχνης, της κοινωνίας και της πόλης. Το πρόγραμμα υλοποιείται για έβδομη χρονιά, μετά τις αναθέσεις από τον ΝΕΟΝ στους Πάνο Κοκκινιά σε εγκαταλειμμένο χώρο γραφείων στην οδό Σοφοκλέους 4 στην Αθήνα (2019), Ανδρέα Λόλη στη Βρετανική Σχολή Αθηνών (2018), Κωστή Βελώνη στην κατοικία του αριθμού 11 της οδού Καπλανών (2017), Ζάφο Ξαγοράρη σε χώρο στάθμευσης πίσω από το ιστορικό θέατρο Αθήναιοι (2016), Μαρία Λοιζίδου στον Αρχαιολογικό Χώρο και το Μουσείο του Κεραμικού (2015) και Αιμιλία Παπαφιλίππου στην Αρχαία Αγορά Αθηνών (2014).

NEON Έργο στην Πόλη 2020 | Διονύσης Καβαλλιεράτος

Έκθεση Αποπροσανατολισμένος χορός / Παραπλανημένος πλανήτης

Ωδείο Ηρώδου του Αττικού, Διονυσίου Αρεοπαγίτου, Αθήνα

Διάρκεια: 5 Ιουνίου – 3 Ιουλίου 2020

Ώρες λειτουργίας:

Τρίτη – Κυριακή: 17:00 – 20:30

Δευτέρα: Κλειστά

Είσοδος ελεύθερη

Σύμφωνα με τις οδηγίες των υγειονομικών αρχών, μέχρι 20 άτομα θα εισέρχονται στο χώρο κάθε φορά.

Απαραίτητη η προκράτηση θέσης [εδώ](#)

Πληροφορίες neon.org.gr

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ

Ο **Διονύσης Καβαλλιεράτος** γεννήθηκε το 1979 στην Αθήνα. Ζει κι εργάζεται στο Βερολίνο. Αποφοίτησε από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (2002) και ολοκλήρωσε το Radar Project (residency) στην Βενετία και την Κρακοβία (2003-2004). Η ευέλικτη καλλιτεχνική πρακτική του Καβαλλιεράτου περιλαμβάνει μικρής και μεγάλης κλίμακας γλυπτά σε ξύλο, πηλό ή σε μικτή τεχνική, καθώς και σχέδια σε μολύβι και κάρβουνο. Η εργασία του αποκαλύπτει το προσωπικό του μυθολογικό σύμπαν με αιχμηρά ειρωνικό χιούμορ. Πρόσφατες εκθέσεις του περιλαμβάνουν: *Στο ίδιο ποτάμι δυο φορές: Σύγχρονη τέχνη στην Αθήνα*, Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, New Museum της Νέας Υόρκης, σε συνεργασία με το Μουσείο Μπενάκη, Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα (2019), *Υπνος Project*, Ίδρυμα Ωνάση, Αθήνα (2016), *Εκείνο που όλοι θέλουν, κανείς ποτέ δεν θα έχει*, Bernier/Eliades, Αθήνα (2016), *TERRAPOLIS*, Οργανισμός NEON, επιμέλεια Iwona Blazwick (2015), *No Country for Young Men*, Bozar, Βρυξέλλες (2014), *The Mediterranean Experience*, Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη (2013), *Faces*, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση (2012), *The son of the eagle breaks his legs*, *The son of the eagle walks on his hands*, Bernier/Eliades, Αθήνα (2012).

Η **Πολύνα Κοσμάδκη** είναι ιστορικός τέχνης, Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Paris IV-La Sorbonne. Είναι Επιμελήτρια Μοντέρνας και Σύγχρονης τέχνης και υπεύθυνη του Τμήματος Ζωγραφικής στο Μουσείο Μπενάκη και λέκτορας Ιστορίας της Ευρωπαϊκής Τέχνης στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

Από το 2017 διευθύνει πρόγραμμα έρευνας της Γαλλικής Σχολής Αθηνών γύρω από τα *Cahiers d'Art* και τον εκδότη και κριτικό Christian Zervos. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στα πρωτοποριακά περιοδικά και εκθέσεις της περιόδου του μεσοπολέμου, στην πρόσληψη της αρχαιότητας από τη σύγχρονη τέχνη, στην χειροτεχνική δημιουργία ως κριτική, σε ζητήματα θεσμικής κριτικής και μουσείων καθώς σε εκθεσιακές και καλλιτεχνικές πρακτικές της δεκαετίας του 1970. Έχει δημοσιεύσει μελέτες σε ελληνικά και διεθνή περιοδικά και έχει συμβάλει σε συλλογικούς τόμους για τη μοντέρνα και σύγχρονη τέχνη.

Έχει επιμεληθεί και διοργανώσει πολλές εκθέσεις τόσο ως ανεξάρτητη επιμελήτρια όσο και στο Μουσείο Μπενάκη: *Christian Zervos & Cahiers d'art, η αρχαϊκή στροφή*, Μουσείο Μπενάκη, Musée Zervos Vézelay, Γαλλική Σχολή Αθηνών 2019, *Γιάννης Βαρελάς, Anima I*, 2019, *Liquid Antiquity*, ΔΕΣΤΕ & Μουσείο Μπενάκη 2017, *Ametria*, ΔΕΣΤΕ & Μουσείο Μπενάκη, 2015, *Γιώργος Λάμπας, Happy Birthday*, ΔΕΣΤΕ & Μουσείο Μπενάκη 2016. Από το 2011 διεξάγει το πρόγραμμα ανάθεσης και παραγωγής έργων «Καλλιτέχνες σε διάλογο με το Μουσείο Μπενάκη» (Andy Holden, ο Adam Chodzko, η Ciara Philips, ο Ζάφος Ξαγοράρης, ο Αντώνης Πίττας), σε συνεργασία με το Βρετανικό Συμβούλιο.

Το **Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου** είναι ο κορυφαίος δημόσιος πολιτιστικός οργανισμός της χώρας και από τα παλαιότερα φεστιβάλ της Ευρώπης. Στα 65 χρόνια λειτουργίας του έχει φιλοξενήσει μερικά από τα μεγαλύτερα ονόματα της μουσικής, του χορού και του θεάτρου από την εγχώρια και τη διεθνή σκηνή, προσελκύοντας πλήθη θεατών από ολόκληρο τον κόσμο.

Μέχρι το 2005, το Φεστιβάλ ήταν αποκλειστικά συνδεδεμένο με το Ωδείο Ηρώδου του Αττικού στην Αθήνα και με το αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου. Από το καλοκαίρι του 2006, στο Φεστιβάλ εντάχθηκαν πέντε νέες θεατρικές σκηνές στον βιομηχανικό χώρο της

Πειραιώς 260, που αποτελεί εμβληματικό σταθμό της σύγχρονης δημιουργίας ενώ παραστάσεις και site-specific performances γίνονται υπό την «ομπρέλα» του Φεστιβάλ και σ' άλλους χώρους στην Αττική.

Σήμερα στο Ηρώδειο υπερισχύει η μουσική, με ιδιαίτερη έμφαση στις μεγάλες ορχήστρες και τους διάσημους σολίστ, ενώ στους χώρους της Πειραιώς 260 αναδεικνύονται οι νέες τάσεις στο θέατρο και στον χορό με μετακλήσεις ομάδων της διεθνούς πρωτοπορίας και αναθέσεις σε ταλαντούχους έλληνες καλλιτέχνες.

Στο Αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου παρουσιάζονται ως επί το πλείστον αρχαίες τραγωδίες και κωμωδίες από καταξιωμένους σκηνοθέτες, Έλληνες και ξένους, ενώ στο Μικρό θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου, που περιήλθε σταδιακά από τους «Φίλους της Μουσικής» στο Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου στις αρχές της δεκαετίας του 2000, δίνεται έμφαση στην πειραματική μουσική και σε μουσικο-θεατρικές παραστάσεις.

Στόχος του σημερινού Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση της Κατερίνας Ευαγγελάτου, είναι η διεύρυνση του διεθνούς χαρακτήρα του Φεστιβάλ μέσω συμπαραγωγών με διεθνή καλλιτεχνικά σχήματα θεάτρου και χορού, η ανάδειξη της εγχώριας δημιουργίας αλλά και η υποστήριξη της καλλιτεχνικής έρευνας στον χώρο των παραστατικών τεχνών και η σύνδεσή της με την ανάπτυξη νέων ακροατηρίων.

Ο Πολιτιστικός και Αναπτυξιακός Οργανισμός κοινής ωφέλειας NEON ιδρύθηκε το 2013 από το συλλέκτη και επιχειρηματία Δημήτρη Δασκαλόπουλο. Ο NEON φιλοδοξεί να φέρει το σύγχρονο πολιτισμό κοντά στο σύγχρονο πολίτη, αναδεικνύοντας τη δυνατότητα της καλλιτεχνικής δημιουργίας να αφυπνίσει, να συγκινήσει, να παρακινήσει. Συγχρόνως, επιδιώκει να συμβάλει στην ευρύτερη προσπάθεια αναβάθμισης της πόλης και της καθημερινότητας του πολίτη. Να συμβάλει στην αποκατάσταση της σχέσης του πολίτη με τη λειτουργία και τα δρώμενα της πόλης του.

Ο NEON δεν περιορίζεται σε ένα μόνον χώρο. Έδρα του είναι ολόκληρη η πόλη, το ευρύτερο αστικό περιβάλλον. Είναι ένας ζωντανός και ενεργός συνομιλητής με την κοινωνία, τους θεσμούς και το κοινό.

Ο NEON υλοποιεί τους στόχους του μέσα από εκθέσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα, εκδηλώσεις και συζητήσεις, προγράμματα χορηγιών και υποτροφιών και τη δημιουργία ενός δικτύου διεθνών συνεργασιών και ανταλλαγών. Ο NEON συμπράττει με θεσμικούς φορείς πολιτισμού και ενισχύει τη δραστηριότητα δημοσίων και ιδιωτικών φορέων με σκοπό τη διάδοση της σύγχρονης τέχνης. Ο NEON επιδιώκει να αναδείξει τον πολιτισμό ως βασικό μοχλό προόδου και ανάπτυξης.

Reliant Communications
Έφη Λαζαρίδου
T: 210 6839839, 6932 296850
E: elazaridou@reliant.gr